

риторичних умінь і навичок, застосовувати новітні педагогічні методи й інформаційні технології, які сприятимуть вивченню риторики відповідно до потреб майбутньої професійної діяльності тощо.

Важливою умовою для продуктивного формування риторичної компетентності студентів у ВНЗ є переосмислення ролі викладача від носія інформації до активного учасника комунікації, коли педагог використовує для розвитку риторичних навичок різноманітні форми діалогу, тобто проведення занять-бесід, дискусій, диспутів, консультацій, обговорень. Саме діалогічні форми викладання забезпечать якісне спілкування та зворотній зв'язок із різноманітною аудиторією. Використання ігрових методів навчання, моделювання на заняттях професійних проблемних ситуацій (ситуацій із входженням у певні професійні ролі), сприятиме не лише вдосконаленню риторичної компетентності, а й забезпечить професійний розвиток. Варто залучати студентів до різноманітних форм комунікації і на загальноуніверситетському рівні: активної участі в студентських конференціях, дебатах, тренінгах, КВК, творчих конкурсах тощо, де кожен майбутній фахівець може проявити й удосконалити свої ораторські вміння.

Отже, формування риторичної компетентності студентів-психологів у ВНЗ є важливою складовою процесу їхнього професійного становлення. Викладання професійно орієнтованої риторики у вищій школі на основі компетентнісного підходу сприятиме підготовці кваліфікованих і конкурентоспроможних фахівців-психологів, професійні вміння якого відповідатимуть потребам суспільства.

Література

1. Дружиніна І. Професійне становлення майбутніх психологів: теоретико - методологічний аналіз проблеми [Електронний ресурс] / Інна Дружиніна // Освіта регіону : Політологія, психологія, комунікації. Український науковий журнал, 2011. – № 2. – Режим доступу : <http://social-science.com.ua/article/509>
2. Зеер Э. Ф. Модернизация профессионального образования : компетентностный подход / Э. Ф. Зеер // Образование и наука. – 2004. – № 3 (27). – С. 42-53.
3. Кучерук О. А. Формування риторичної компетентності старшокласників у процесі українськомовної освіти / О. А. Кучерук // Українська мова і література в школах України. – 2016. – № 1. – С. 9–14.
4. Мірошник С. І. Професійний розвиток педагога: сучасні підходи [Електронний ресурс] / С. І. Мірошник. – Режим доступу : https://www.narodnaosvita.kiev.ua/?page_id=4133

*Ганна Кошкіна,
викладач, м. Миколаїв*

Формування професійної мовнокомунікативної компетентності майбутніх ІТ фахівців

ІТ-галузь є однією з найбільш перспективних, динамічних і інноваційних галузей сучасної економіки України. В умовах європейської та світової інтеграції та глобалізації конкурентоздатність спеціаліста ІТ-сфери на ринку праці залежить від його готовності оволодівати новими технологіями, легко адаптуватися до змінних умов праці, професійно орієнтуватися в інформаційних потоках і користуватися іноземною мовою у фаховому спілкуванні. З огляду на зазначене професійна діяльність ІТ фахівця є надзвичайно важливою, що зумовлює потребу його підготовки на засадах компетентнісного підходу з активним використанням такого засобу професійного

навчання як іноземна мова, яка в сучасних умовах є не лише засобом полікультурної взаємодії, а й виконує функцію обов'язкового інструмента професійної діяльності.

Українських ІТ фахівців цінують за технічну грамотність. Але зосередженість винятково на технічних речах і невміння спілкуватися з клієнтом для бізнесу є мінусом, адже ІТ-галузь покликана вирішувати проблеми клієнтів, серед яких оптимізація різних процесів, створення додаткових послуг для компанії і людей. У цьому контексті варто збільшити блок інтегрованих курсів, які пов'язані з набуттям «soft skills»: вміння комунікувати, працювати в групах та організовувати командну роботу. Це допоможе краще розуміти потреби замовників.

Формування професійної мовнокомунікативної компетентності майбутніх ІТ фахівців передбачає:

- глибокі професійні знання і оволодіння понятійно-категоріальним апаратом ІТ-сфери та відповідною системою термінів;
- досконале володіння сучасними українською та англійською мовами для спеціальних професійних потреб;
- вміле професійне використання мовних стилів і жанрів відповідно до місця, часу, обставин, статусно-рольових характеристик партнера (замовника);
- знання етикетних мовних формул і вміння ними користуватися у професійному спілкуванні;
- уміння працювати з різними типами текстів;
- орієнтування у потоці різнотипної професійної інформації українською та англійською мовами на різних каналах її передавання;
- вміння знаходити, вибирати, сприймати, аналізувати та використовувати інформацію профільного спрямування;
- володіння інтерактивним спілкуванням, характерною ознакою якого є необхідність миттєвої відповідної реакції на повідомлення чи інформацію, що знаходиться в контексті попередніх повідомлень;
- володіння основами риторичних знань і вмінь;
- уміння оцінювати комунікативну ситуацію швидко і на високому
- професійному рівні приймати рішення та планувати комунікативні дії.

Отже, питання формування професійної мовнокомунікативної компетентності майбутніх ІТ фахівців є актуальним. Професійна мовнокомунікативна компетентність майбутніх ІТ фахівців є показником сформованості системи професійних знань, комунікативних умінь і навичок, ціннісних орієнтацій, загальної гуманітарної культури, інтегральних показників культури мовлення, необхідних для якісної професійної діяльності. Сформувати професійну мовнокомунікативну компетентність покликана сучасна система освіти.

*Юрій Красильник
к. пед. н., доц., м. Київ*

Компетентнісний підхід у процесі підготовки магістрів за спеціальністю «Професійна освіта (Машинобудування)»

Вирішення завдань сучасної системи освіти щодо забезпечення її відповідності потребам ринку праці пов'язано з реалізацією компетентнісного підходу. Разом з тим, існують проблеми впровадження такого підходу як на теоретичному рівні, так і на рівні практичної освітньої діяльності у процесі підготовки магістрів за спеціальністю «Професійна освіта (машинобудування)». Саме на визначення найсуттєвіших механізмів впровадження компетентнісного підходу у даний процес і спрямоване наше дослідження. Як інструмент модернізації вищої освіти компетентнісний підхід став